

Venenum.) Adde, quod dans venenum non solum habet animum occidendi deliberatissimum, verum etiam proditor
 *120 ¶ est, vt de se patet, & not. Bald. consil. 210. lib. 1. & tradit Boss. in tit. de homic. numer. 14. quod & dixi supra in additione proditor. *Gl. b.*
 Venenum malum.) Ad
 121 de, quod ¶ venena mala proprie dicuntur, quae sunt facta hominis necandi, aut aegrotandi causa; bona autem, siue non mala venena dicuntur ea, quae non sunt composita ad necandum, vt sunt pocula amatoria. leg. 3. §. adiecto autem, ff. ad leg. Corn. de fisci. & l. si quis aliquid, §. qui abortionis, ff. de pœnis, & Girland. in tractat. de fortileg. capitulo quinto, numer. 7.
 122 Item adde, quod ¶ dictionis veneni, ex vulgari consuetudine loquendi, solet fieri interpretatio de malo veneno ad mortem inferendam, vt per Felyn. in capitul. super his numer. 10. de accusat. & Alciat. in leg. qui venenum, ff. de verb. signific.
 123 Item adde, quod ¶ dans venenum, non solum habet animum occidendi deliberatissimum, sed etiam proditor est, Bal. consil. 210. volum. 4. quem refert, & sequitur Boss. tit. de homicidio numer. 14. hinc plus est, ¶ hominem veneno occidere, quam gladio, C. de malef. & math. & sic qui venenat, ¶ duodeliicta committit, videlicet homicidij, & proditoris, quia venenum per illos datur, de quibus homo confidit. Ioann. de Lignano in consil. 20. numer. 11. inter consil. crimin. diuers. tomo primo, paræ impressionis, & dicit Grammat.
 126 in voto 3. numer. 1. quod crimen ¶ veneni est detestabile, & execrandum, ac longè grauius homicidio, & quomodo possit cognosci, quod ¶ si fuerit venenatus, & quib. indicij, & quomodo probetur Boss. in tit. de delict. numer. 6. Franc. Casso. in tract. suo malef. cap. 4. Foller. in pract. crim. in ver. capiat informationem num. 6. & in ter. Item quod fororem venenauit, Gomez de delict. cap. 20. num. 11. & late per Mascard. de probat. concl. 134. num. 7.
 128 Item adde, quod ¶ in hoc crimine veneni, cum sit delictum atrocissimum, & occultum, Iudex debet esse promptior ad torquendum, Bal. in l. 3. C. de Episc. aud. & Afflic. in consil. mala noxia num. 3. & praesumptiones, ac coniecturae non solum ad torturam sufficiunt, sed etiam ad condemnationem, Alex. consil. 24. vol. 2. Barba. consil. 23. col. 8. vol. 2. & Grammat.
 129 uot. 3. num. 3. & quae ¶ indicia sufficiunt ad torturam contra vxorem, quae tentauit ueneneare maritum, vide Paul. de Cass. in vlt. consil. primi uoluntatis incip. uisa inquisitione.
 130 Item adde, quod ¶ praebens venenum, si mors non sequatur, non debet puniri poena mortis, Grammat. consil. 36. numer. 12. & decif. 2. num. 33. & vide etiam Menoch. de arbit. iud. casu. 360. num. 45. Sed hoc debet intelligi secundum dignitatem, & qualitatem personarum, ita limitat Fab. Monteleon. in praxi arbit. 4. part. numer. 687. in si quem sequuntur addent. ad Bertaz. consil. 57. in littera D. & ideo in Principe esset crimen laesae Maiestatis, & poena mortis esset puniendum ob solam attentionem, vt consiluit Barfiac. consil. 147. per totum, & hinc est, quod Senatus Mediolani condemnauit ad mortem concubinam cuiusdam Magistri Petri, vt attestat Boss. in tit. de homicid. num. 13. & hoc, vt Domini a seruis suis redderentur securi; idem consiluit Vulpell. in consil. 145. in causa cuiusdam famuli, qui venenum Domino suo praebuerat, vt poena mortis puniretur, etiam quod mors sequuta non fuisset, & si maritus dederit venenum vxori, licet enaserit, tenetur de patricio, Bart. in l. 1. in fine ff. de patricio, & Carr. in pract. crim. §. homicidium cl. 1. nu. 151. & idem esset in filio, qui uoluisset ueneneare patrem, Gomez de delict. c. 3. nu. 7.
 131 Item adde, quod ¶ vendens scienter venenum malum punitur ad mortem, si sequutum sit homicidium, secus autem poena arbitraria, etiam si ex statuto tractanti aliquem occidere poena mortis imponeretur, ita consiluit Collegium Bonon. in consil. 41. inter consil. crim. diuers. vol. 1. quam refert, & sequitur Menoch. de arbit. iud. casu 359. & aromatarius vendens venenum malum personis probis; & non suspectis excusatur, vt ait Arno. in dialogo 44.
 132 Item adde, quod ¶ in Regno Neapolit. adest const. Quicunq; toxicum, qua punitur poena furcarum tenens, vel vendens malum venenum ad nocendum; quae constitutio intelligitur, quando mors sequuta fuisset, vt per Carrer. in pract. crimin. §. Homicidij el primo, numer. 97.
 133 Item adde, quod ¶ in statu Ecclesiastico per constit. Marchiae libro quarto, capitulo 68 datur venenum malum, & dolose vendentes, poena mortis puniuntur, si aliquis mortuus fuerit, & ignoranter vendentes (etiam morte sequuta) poenam homicidij non dolose commissi incurrunt, & si mors interuenerit, poena legali puniuntur.
 134 Item adde, ¶ si statutum extaret, quod si quis uoluerit ueneneare aliquem, poena mortis mulsetur, debet intelligi, si mors sequuta fuerit, Crem. singulari 49. Corn. consil. 202. num. r. Capol. consil. vlt. & Carrer. in pract. crim. §. homicidij el r. num. 97.
 135 Item adde, quod ¶ in hoc crimine veneni sex specialia accumulauit Fab. Monteleon. in praxi arbit. parte quarta, numer. 689.
 136 Item adde, quod ¶ accipiens pecuniam, vt aliquem uenenearet, poena mortis est puniendus, etiam non dato veneno, ita consiluit Io. de Lignano in consil. 20. per totum inter consil. crim. diuers. paræ impressionis vol. 1. conuatum autē tenuit Corn. in consil. 202. numer. 1. vol. 1. licet statutum disponeret quod si quis committeret homicidium, vel committi mandauerit, uel pro homicidio committendo depositum fecerit, morte puniatur, & sic in fortioribus terminis, sed defendendo opinionem Lignano, posset dici, quod sicut est maius delictum occidere veneno, quam gladio, l. 1. C. de Malef. & meth. ita maius assassinium est accipere pecuniam pro uenendo, quam cum telo interficendo, eo maxime, quod occidendus, si cum armis insultatus fuerit, forsitan posset se defendere, uel alio modo euadere, & aliquando assassinus remanet captus, uel interfertus, & facilius hoc modo detegitur delinquens, quā ita non possunt occurrere in assassino ueneno, & ideo plus est sciendum in hac assassini specie, quam in illam, quae cum armis committitur; tamen negari non potest, quin pecuniam accipiens pro uenendo, leuico sit suspendendus, si ad actum proximum deuenit, etiam quod homicidium non sequatur, ut sit in assassino tentante occidere cum gladio, Capic. decif. 155. & D. Clar. supra in §. Assassinium uersificias etiam, & ita quoque uidetur tenere, Corn. in d. consil. 202.
 137 Item adde, quod ¶ mulieres magis, quam uiri sunt suspectae de ueneficio, ut inquit Canthuncula in topicis in loco ab adiunctis pag. 68. Et Hippol. Bonacossa in q. crimin. statuit, in 138 uer. venenum circa fin. & ad hoc optime, facit illud ¶ notabile exemplum, quod cum apud Romanos uenenedi crimen penitus esset incognitum, existeret Fabio Maximo adhibita per eum fide, cuiusdam ancilla ab illa reuelata fuerunt centum septuaginta matronae, quae tali pessimo ueneno utebantur, & omnes damnatae fuerunt, ut refert summatus Valerius Maximus libro secundo, capitulo 5. ex Liniio libr. 8. fol. mihi 94. *Barard.*
 ¶ Violator sepulcrorum.) Decian. in tractat. crim. tom. 1. lib. 6. c. 39. & 5. sequent. Farinac. tit. de delict. & pen. q. 70. numer. 114. & alij sequent. *Ros.*
 ¶ Violator sepulcrorum.) Adde ¶ de penis violatorum sepulcrorum Menoch. de arbitrium iudicium cas. 387. ubi, plene etiam, quando agitur ciuilitate, & ibi ponit multos casus; uide

vide etiam omnino Fatinac. nouiter impress. variarum quæst. quæst. 20 numero 114. cum sequent. ubi latissime quibus penis puniantur extrahentes ¶ cadauera ex sepulcris, vel eorum ossa, vel cadauera mortuorum spoliantes, uel sepulcra demolientes, & deuastantes, vel cadauera offendentes, vel caput cadauerum amputantes, uel impediētes ne sepeliantur, uide etiam Dec. in tract. crim. lib. 6. capit. 42. 43. & 44. ubi quibus modis sepulcra uiolentur, & quibus penis violatores

141 puniantur, & de excusationibus ¶ uolantium, & in Regno Neapol. spolians mortuum ultra penas impostas à iure com
 142 muni incurrit penam manus, ¶ per constitutionem, si quis aliquem occisum, quae est ultima, & ibi Afflic. per quem habetur etiam, an liceat Carnifici spoliare suspensum pannis, & uestibus, & forudicatum mortuum, & quibus penis spolians suspensum sit puniendus, Iacob. de Beluis. in pract. crimin. in rubr. de furtis, col. 7. *Barard.*

QVÆSTIO LXIX.

Membri amputatio quibus casibus à lege imponatur.

SVM MARIA.

Ex Claro.

- 1 De pena amputationis membri. Et an esset hæc poena cognita de iure Digestorum. *ibid.*
 - 2 Et an dicatur poena capitalis.
 - 3 Et quæ dicantur proprie membra.
 - 4 Si aliquis sit condemnatus simpliciter in amputatione manus in qua manus sit condemnatio exequenda. Et quid si habeat vnā manum aridam, *ibid.*
 - 5 Et quid si non habeat nisi vnā.
 - 6 Casus, in quibus imponitur à iure poena amputationis membri, qui sint.
- Ex Additionibus.
- 1 Poena membri intelligitur de amputatione manus,

- 2 Artife x debilitatus in digito particulari, an dicatur debilitatus in membro, remissiuè.
- 3 Barba an sit membrum. & nu. 9. Statutum, de abscindente membrum, an habeat locum in barba. *ibidem.*
- 4 Et an in membro mutili, *ibidem.*
- 5 Et quid in digito, si eius abscissione fiat arida tota manus.
- 6 Nafus, auricula, & oculus nō ueniunt appellatione membri, licet maior poena in offendentes prædicta imponatur propter deformitatem. *ibidem.*
- 7 Deformitas quomodo est metur, remissiuè.
- 8 Membrum debilitatum differt à deturpato.
- 9 Et quando dicatur debilitatum, uel amputatum.
- 10 Condemnato ad amputationem manus quæ manus sit amputanda.
- 11 Statuto imponente poenam manus, cum qua percussit, debet in articulis poni, qua manu fuerit facta percussio.
- 12 Iudex potest commutare poenam membri, si condemnatus sit na debilis, quod moreretur.
- 13 Et quid si reus nullam manum habeat, & crimen poenam manus requirat.
- 14 Vulneras cū armis prohibitis in Regno Neap. puniuntur manu.

ADDITIONES, Ad Quæst. LXIX.

QVÆST. LXIX.

Successive uideamus.] Farin. tit. de delict. & panis, quæst. 19. vol. 1. num. 26. *Rosf.*
 b Quæro igitur.] Far. q. 19. nu. 25. & Menoch. de arbit. iud. q. 86. nu. 15. *Rosf.*
 Quæro igitur in primis.] Adde, quod ¶ ubi de iure communi pro aliquo delicto imponitur poena membri, intelligitur de manu, per text. in authen. ut null. iud. §. ultim. & ibi Doctor. *Barar.*
 c Proprie loquendo.] Adde supra quæstion. 67. uers. 1. in princip. Dec. in l. semper in obscuris, numero nono, & decimo, ff. de regul. iur. Capitalis ite causa differt à criminali, ut per Capycium decisio ne 127. num. 3. ad mediū, quia reus edere non cogitur in causa capitali, secus autem in mera criminali, vt *ibidem*; Contrarium tamen in causa criminali, sed pecuniaria uide supra quæstione 27. uersific. sed hic incidenter. *Drog.*
 d Itē quæro.] Farinacius tit. de delict. & panis, dicta quæstione decima.

Veceffiuè uideamus de poena amputationis membri, quæ quidē olim nō imponebatur, vt dicit Anan. in capitulo 1. numero 1. in fine de colluf. deteg. nam (secundum eum) leges antiquæ non uolebant homines esse inuitiles, & ut essent apti solummodo ad comedendum, & nō ad laborandum. Hæc igitur poena non erat cognita de iure Authenticorum. Et ita dicunt Doctores, teste Anan. in cap. in Archiepiscopatu, post num. quartum, de rapt. ubi tamen ipse ostendit, quod erat etiam tempore legis 12. tab. vt *ibi*. Hanc etiam opin. quod hæc poena abscissionis membri non esset cognita de iure antiquo, attestatur esse communem, Curt. iun. in l. Imperium, nu. 37. ff. de iurisd. om. iud. quem refert Don. Anton. de Padilla in l. transigere, post numer. 8. C. de transact.
 2 Quæro igitur in primis, Iul. Clar. Sent. Pract. Crim.

Numquid amputatio membri dicatur poena capitalis. Respondeo, quod proprie loquendo non potest dici poena capitalis: & ita receptum est, vt dicit Alciatus in l. licet capitalis, in fine princip. ff. de verb. signif.
 3 Item quæro, quæ dicantur proprie membra. Respondeo, quod membra proprie dicuntur illa, quibus diuerso, ac proprio officio Corpus mouetur. Ita dicit Bartolus in l. publicorum, numero decimotertio, ff. de public. iudic. qui in Doctores communi consensu sequuntur, vt dicit Plazza libro primo delict. cap. 25. nu. 7. Hanc etiam dicit esse communem opin. Didac. in repet. Clem. si furiosus, fol. 321. post num. 8. de homic. Hinc inferitur, quod digitus non est membrum. Ita dicit Bart. in l. non sunt liberi, ff. de statu homin. quam doct. semper doct. secuti sunt, & magni faciunt, vt dicit Aug. ad Ang. de malef. in verb. Membrum prædictum, nu. 9. & est communis opi. vt ait Didac. in loc. præall. uersific. 3. ab eadem. Et ideo statutum puniens abscinden-

nona Volum. primo, nu. uigefimotertio, ubi quid sit membrum, & quid appellatione membri ueniat, & quid de digito, numer. 24. *Rosf.*
 e Et ideo statutum.) Adde, ¶ quod si Artifex fuerit debilitatus in digito utente principaliter, an dicatur debilitatus in membro. Felyn. in c. ego etiam num. 6. de iure iur.
 3 Item adde, ¶ quod barba in homine est membrum, & ob id incidens barbam, tenetur poena, qua plectitur is, qui membrum alicui abscidit secundum Baldum in l. reos, numero 6. C. de accusat. Et quid si abscinderet membrum inutile, ut puta, si alicui effunderet oculum, obscuratum, an teneatur poena statuti plectētis offendentem in membro, uide Alber. de Rolat. de statu. quæstione 25. in repet. in l. fed, & si pupillus, §. præscribere, ff. de instit. act. ubi uidetur tenere per illum textum, quod sic, sed *ibi* dicit Rayn. Guliel. tenere contrariū per l. 3. uer. ideo ff. arbor. furt. castat & nō in auth. sed nouo iure, C. de seru. fugi. & de hoc uide etiam Baldum in leg. 1. ccc in fin.

in fin. C. de dil. actio. vide etiam Vitalin. & Rub. in locis hic al-
 4 legatis, vbi postea dicitur, quod si propter abscissionem di-
 giti, tota manus esset facta arida, & inutilis, quod pñretur pē-
 na abscissionis membri. Et ibi etiam Vitalin. dicit, quod natus,
 5 auricula, & oculus non sunt membra, sed si eruatur oculus,
 vel abscindatur natus, q̄
 maior pēna est imponen-
 da, quam pro digito, &
 auricula propter deforma-
 tatem, quæ subsequitur:
 6 & quomodo index p̄stima-
 bilit deformitatem, vi-
 de Affictum in consiliu.
 hac ædicali in sine. & an
 oculus sit membrum, Ari-
 stot. in quarto moralium,
 & Imol. in l. 2. col. 4. ff. de
 publ. iudic. tenent, quod
 sic, quia habent propria,
 & distinctam operationē
 in corpore nostro. Et ad-
 uerte, quod est differen-
 tia, p̄ an membrum dicitur
 deturpatum, vel debili-
 7 tatum, quia membrum
 deturpatum non dicitur
 debilitatum, ut dicit An-
 gelus in l. non solum, ff. de
 rei vend. & Deci. in l. si fu-
 gitiu, C. de seru. fugitiu.
 Abbas in cap. accusasti in
 fine. extra de accessat. vbi
 8 ponit p̄ quomodo intelli-
 gatur membrum debilita-
 tum, vel amputatum.
 Item adde, quod p̄ bar-
 9 ba non est membrum, quan-
 do accipitur pro pillo, Caf-
 fan. in consuetud. Burgun-
 dia, rubrica prima, §. 5.
 num. ero tertio cum sequi.
 & ibi ponit, an lingua, na-
 sus, labia, dentes, mamel-
 læ sint membrum, & an
 etiam statutum habeat lo-
 cum in membro inutili.
 Baiard.
 f. Pone, quod aliquis.)
 Cartar. de execut. senten.
 capit. fin. numero 266. Fa-
 rinac. vbi supra nume. 27.
 Ros.
 f. Pone, quod aliquis.]
 10 Adde, quod tunc execu-
 tio est faciendā in manu
 debiliore, quando delictū
 poterat æquē faciliter fie-
 ri cum una manu, sicut &
 cum altera, prout furtū.
 alias secus, prout est cri-
 men falsi, Euerardus in centur. legal. in loco à priuatione ad
 habitum, & est communis opinio, ut ait Crass. de communi

tem membrum non habet lo-
 cum in abscindente alicui di-
 gitum. Et ita tenent Docto-
 res, vt dicit Vitalis de malef.
 in rub. quid sit accusatio, nu.
 58. vbi etiam subdit, quod ita
 fuit da facto determinatum.
 Et ita in facti contingentia
 consuluit Rubeus concinis
 meus consil. 83.
 4 Pone, quod aliquis sit cō-
 demnatus in amputatione ma-
 nus, non exprimendo, in qua
 manus faciendā sit executio:
 Quæro, de qua erit intelligen-
 dum? Respon. quod est intelli-
 gendum de manu, debiliore,
 & in qua reus minus potest,
 vt dicit gloss. in auth. sed no-
 uo iure, in verbo, Vna, C. de
 furtis. Et dicit Albe. in 3. par-
 te statutor. questio. 60. quod
 ita tenet communiter DD.
 semper enim in p̄nis facien-
 da est benignior interpretati-
 o. Et ideo si condemnatus
 habeat vnam manum bo-
 9 nam, & alteram aridam, de-
 bebuit ei amputari manus ari-
 da. Et hanc dicit esse commu-
 nem resolutionem Io. And. in
 addit. ad Specul. in rubr. de
 panis, circa fin. quem refert
 Aug. ad Ang. da malef. in
 verbo, Quas si non soluerit,
 amputetur ei manus, post nu.
 4. & Alciat. de presump-
 regula 3. presumptione 45.
 num. 15. quæ quidem op. mi-
 6 tior est. Crederem tamē, quod
 si illa esset prorsus inutilis,
 aliud forte dītendū esset, ne
 condemnatio redderetur elu-
 soria. Et in hanc sententiam
 inclinare communiter scri-
 bentes sensit Alexand. consil.
 104. num. 4. libr. 1. quem re-
 104. num. 4. libr. 1. quem re-

opin. cap. 2. quæst. 19. Vide tamen Gomefium in regul. Can-
 cellariæ, de annal. posse. quæstione 48. pag. 293. columna pri-
 ma in littera C. Baiard.
 g. Vnam manum bonam, & alteram aridam.) Adde infra
 quæstione 85. versiculo finali in principio, Dec. in l. semper
 obscuris, numero 9. cum
 sequentih. ff. de regul. iur.
 Drogh.
 h. Sed quid si reus.) Car-
 thar. vbi supra, numero
 286. & Farin. num. 28.
 Ros.
 Sed quid si reus.] Ad-
 11 de, quod p̄ si statutum
 imponeret percipienti pē-
 nam manus, qua percul-
 sit, in articulis, siue que-
 re la poni debet, qua manu
 facta sit percussio; iuxta
 practi. traditam per Lu-
 cam de Penn. in l. penult.
 C. de erogat. milit. anno.
 libro 12.
 12 Item p̄ adde, quod si
 reus est ita puer, vel se-
 nex, quod moreretur, si
 illa pēna plecteretur, iu-
 dex poterit illam pēnam
 permutare; & si hoc non
 faceret, non posset iustus
 appellari, Bald. in l. quicū-
 que C. de seru. fugitiu. &
 Alex. in Apotill. d. Bar-
 tolum in l. quid ergo, ff. de
 infam. & Cæpoll. in Au-
 thentic. sed nouo iure, nu-
 12 mero vigesimo sexto, C.
 de seru. fugit.
 Item adde, p̄ quod si
 reus nullam manum habe-
 13 ret, debet imponi alia pē-
 na arbitraria, ut tenet om-
 nes, secundum Salic. in d.
 aut hentic. sed nouo iure,
 quod intelligit. bi Barth.
 Cæpoll. quando ante sen-
 tentiam fieret commutatio;
 sed si lata esset senten-
 tia, quæ condemnasset, ad
 manus incisionem, & nul-
 lam haberet manum, sen-
 tentia esset nulla, & eluso-
 ria, ut ibi per eum. Baiard.
 i. Casus vnicuique, in qui-
 14 bus.] Adde p̄ alium ca-
 sum, in quo imponitur pē-
 na amputationis, membri
 scilicet manus, in Regno
 Neapol. vbi vulnerans cū
 armis prohibitis, tali pēna
 est puniendus, per Constitut. si quis aliquem, & Franch. decisi.
 324. volum. 2. Baiard.

Recensentur aliæ etiam pēnæ corporales.

SUMMARIUM. Ex Claro.

- 1 De alijs panis corporalibus.
- 2 Pēna stigmatis an hodie sit in vsu, ibid.
- 3 Fustigatio, an sit permissa etiam n. clericis.
- 4 Tortura an sit in vsu pro finali pēna delicti.
- 5 Pēna carceris perpetui an sit in vsu.
- 6 Pēna trivremium an sit in vsu etiam in clericis.
- 7 Pēnas, quod clerici ponantur in gabijs, an sit in vsu.
- 8 Pēna mura.

ADDITIONES. Ad Quæst. LXX.

1 **S**unt etiam aliæ pēnæ
 corporis afflictivæ, vt est
 pēna stigmatis, qua veteres
 utebantur, sed postea fuit sub-
 lata per l. si quis in metallum,
 C. de p̄nis. Reperio tamen,
 quod Angelus in dicta lege si
 quis metallum, dicit contra-
 rium posse dici in mulie-
 re, per cap. hæc imago 33.
 2 q. 5. quia mulier p̄ ad ima-
 ginem Dei non est facta,
 licet textus Genesis dicat
 debent bullari: & illum re-
 fert Angelus de malef. in ver-
 bo, in facie, numer. 2. b. Apud
 nos cerit hæc pēna stigmatis,
 non est in vsu, & si aliquibus
 locis extant huiusmodi statu-
 ta, quod profurto, vel alio
 crimine aliquis bulletur, Se-
 natus non permittit exequi
 tatem pēnam, sed illam com-
 mutat in pēnam fustigationis,
 vel similem: & idem etiam
 practitari in Regno Neapo-
 litano attestatur Maranta in
 suo Speculo, folio 28. numero
 nono.
 2 Est etiam pēna fustigatio-
 nis, seu verberationis, quæ
 quidem non tantum de iure
 civili, sed etiam de iure Ca-
 nonico, etiam in clericorum
 personis, est à sacris canonibus
 recepta, vt ait Diaz in
 pract. criminal. capitulo 125.
 Ego tamen apud nos num-
 quam vidi illam sevari in per-
 sona alicuius clerici, prout
 neque illam esse in vsu in Re-
 gno Franciæ contra clericos,
 attestatur Practica Millei,
 folio 148. numero quinquage-
 simo tertio. Et in omnem ca-
 sum debent moderatè exequi
 non autem crudeliter: a a-
 Jul. Clar. Sent. Pract. Crim.

Pēna degradationis in clericis an dicatur corporalis. Ex Additionibus.

- 1 Pēna stigmatis quare sit sublata.
- 2 Mulier non est facta ad imaginem Dei.
- 3 Fustigatio est pēna corporalis, licet non capitalis.
- 4 Fustigatio est grandis pēna, & comparatur morti.
- 5 Et pro quibus delictis imponatur.
- 6 Et de catena infami, ibidem.
- 7 Fustigatus in panam efficitur infamis.
- 8 Carcer quando detur ad panam de iure civili.
- 9 Et an imponi possit per Iudices laicos, et sit in vsu, remissive.
- 10 Et si imponatur, an sententia valeat.
- 11 Et quid si Iudex habeat arbitrium imponendi omnem panam.
- 12 Carceris perpetui loco successit condemnatio ad trivremes.
- 13 Iudex ecclesiasticus nō potest dicit am panam laico imponere etiam ob delictum ecclesiasticum.
- 14 Condemnatio ad trivremes solet ita fieri, vt quancumque reperiat liberatus, vltimo supplicio puniatur.

ADDITIONES. Quæst. LXX.

lias Episcopus, qui facit ali-
 quem crudeliter fustigari, per
 duos menses a missarum ce-
 lebratione suspenditur, vt est
 tex. in c. præterea, de cleri-
 co percussore. Sed quæro,
 nunquid hæc pēna fustiga-
 tionis dicatur pēna capita-
 lis. Respon. q̄ non: ita tenet
 Bart. in l. transigere, C. de
 transact. & est communis
 opi. vt dicit Maranta in suo
 Spec. fol. vigesimo octavo nu-
 3 mero 5.
 Quibus autem ex causis
 imposita sit à iure communi
 pēna fustigationis, vide a-
 pud Gandi. in titul. de p̄nis
 reorum, num. 55. & Caliciū
 in Marg. fisci, fol. 90. colum.
 secunda.
 3 Plerumque etiā imponitur
 à statutis pēna torture, siue
 iētuum funis: non quidem ad
 erundendam veritatem, sed ad
 pēnam delictorum. Et licet
 Bal. in rub. C. de p̄n. iud. qui
 male iud. dixerit non reperi-
 ri iure cautum, quod tortura
 imponatur pro finali pēna
 delicti: tamen Paris Put. de
 synd. fol. 449. in verbo, Tor-
 4 tura 11. c. in primis verbis,
 duos casus recefet, in quibus
 videtur de iure communi im-
 posita esse tortura pro pē-
 na.
 Pēna h. autē perpetui car-
 4 ceris non est in vsu apud lai-
 cos, vbiunque enim alia
 pēna imponi potest, nunquā
 imponitur pēna perpetui car-
 ceris, & ita tenent commu-
 niter Doctores, vt dicit Bal.
 consilio 443. in fin. li. 3. Cre-
 do tamen quod hæc pēna in
 civitate Venetiarum etiam
 ter se crudeliter castigant
 clerici, vt est supra q. 64.
 Sed an clerici, ibi, Quod
 raro, immo nunquam in-
 venies. Drogh.
 e. Sed quæro.] Adde,
 quod p̄ licet non sit capi-
 talis, & adeo grandis, &
 grauis propter grauem,
 quam infert infamiam,
 & infamatoris delictis ir-
 rogari solet, vt æquipare
 4 tur morti. p̄ Menoch. de
 arbit. iud. quæst. 80. num.
 40. & 41. & Ioseph. Lud-
 dou. in sua decisi. Lucen-
 1. numero 24. par. 1. quæ
 pēna p̄ fustigationis, & ca-
 tenæ hodie imponi solet
 furibus, mariolis, inciso-
 ribus burfarum, truffato-
 ribus, testibus falsis, bla-
 sphematoribus, & simili-
 bus facinorosis, viliibus, &
 infamibus personis, Farinac.
 q. crim. q. 19. nu. 29.
 Baiard.
 f. Capitalis.] Fustiga-
 tus p̄ tamen post senten-
 tiam, & sic in pēnam effi-
 citur infamis, secundum
 Paul. de Castr. in l. nulla,
 C. ex quib. caus. infam. ir-
 rog. num. 2. Cuiot.
 g. Plerumque etiam.]
 supra quæstione 64. ver-
 sic præterea debet Drogh.
 Plerumque etiam.] Fa-
 rinac. vbi supra nume. 30.
 Ros.
 h. Pēna autem.] Not.
 quod aliud est ponere in
 carcerem, & aliud pone-
 re in vincula: nec carcer-
 ratio, nec in vincula inie-
 ctio fit ad pēnam, sed ad
 custodiam; & ideo ex
 his non dicitur cædi per-
 sona, nec ex sola captu-
 ra, & positione in vin-
 culis dicitur quis infer-
 re personalem læsionem,
 Ccc 2 secun-

